

Sygnatura akt II Ca 1834/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Ćwik - Bielińska
Sędziowie:	SO Lucyna Rajchel SR (del.) Jarosław Tyrpa (sprawozdawca)
Protokolant:	Krystyna Zakowicz

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2014 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. C.

przeciwko (...)

o nakazanie

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Nowej Huty w Krakowie

z dnia 5 czerwca 2013 r., sygnatura akt I C 868/11/N

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 31 stycznia 2014 roku

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 5 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie nakazał w punkcie I stronie pozwanej (...), aby wymieniła okna opisane w ofercie nr (...) z 26 maja 2010 roku pod pozycjami (...) oraz parapety zamontowane do okien opisanych pod pozycjami (...) w ofercie nr (...) z 26 maja 2010 roku, zamontowane w mieszkaniu powoda J. C. na (...)nowe i na wolne od wad zgodnie z umową z 27 maja 2010 roku i zamontowała je zgodnie z zasadami sztuki budowlanej. W punkcie II wyroku Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 800 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, a w punkcie III nakazał ściągnąć od strony pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.324,93 zł z tytułu wydatków poniesionych w trakcie postępowania.

W oparciu o dokumenty prywatne oraz opinię biegłego T. B. Sąd Rejonowy ustalił, iż w dniu 27 maja 2010 roku powód J. C. zawarł ze stroną pozwaną(...) umowę, której przedmiotem była wymiana stolarki okiennej za cenę

6.634,00 zł brutto w jego mieszkaniu na Osiedlu (...) w K.. Przed jej zawarciem pracownik strony pozwanej dokonał pomiaru okien w mieszkaniu powoda. W dniu 21 czerwca 2010 roku powód potwierdził zgodność wykonanej usługi z zamówieniem i załączoną specyfikacją jej wykonania oraz nie zgłosił zastrzeżeń co do jakości produktu i usługi. Sąd I instancji ustalił także, iż w piśmie z 25 czerwca 2010 roku powód poinformował stronę pozwaną, że w wyniku błędów pomiarowych dokonanych przez P. M. zestawy okienne (...) są zbyt wąskie i nie pasują do istniejących otworów okiennych. Powód opisał również wady dotyczące montażu okien żądając usunięcia opisanych wad, a w piśmie z 5 lipca 2010 roku powód swoje żądanie. Zgodnie z umową strona pozwana zdemontowała stare okna i parapety, zamontowała nowe okna zgodne z ofertą będącą załącznikiem do umowy, wykonała nowe parapety zewnętrzne oraz wykonała szpalety wewnętrzne. Zamontowana przez stronę pozwaną stolarka jest dobrej jakości, ale została wadliwie zwymiarowana - nieodpasowano jej do istniejących otworów okiennych, gdyż ościeżnice okien są zbyt małych wymiarów. Ościeżnice uszczelniono pianką montażową. W niektórych miejscach szpalety nie zasłaniają uszczelnienia, co powoduje powstanie nieszczelności, powodujących przenikanie ciepła na zewnątrz lub przemarzanie do wewnątrz. Ponadto pozostawiono niewypełnione pianką i niewykończone kawerny pod okapnikami, co powoduje przemarzanie. Ponadto niepełne jest uszczelnienie przy parapetach wewnętrznych i pod okapnikami, co powoduje jego wadliwość. S. są skośne i nierówno wykończone, pozostawiono szczeliny pomiędzy ościeżnicą a parapetami wewnętrznymi. Nadmierne zmniejszenie wymiarów ościeżnic w stosunku do otworów okiennych spowodowało zmniejszenie powierzchni przeszklenia okien, co jest uciążliwe funkcjonalnie. Są to istotne wady okien zamontowanych przez stronę pozwaną.

Mając na uwadze tak ustalony stan faktyczny Sąd Rejonowy zważył, iż strony łączyła umowa o dzieło zdefiniowana w art. 627 k.c. Zgodnie z tą umową metodologia wykonania dzieła należy do uznania przyjmującego zamówienie, dzieło powinno jednakże posiadać cechy określone w umowie lub wynikające z charakteru danego dzieła. Przyjmujący zamówienie ma ponadto obowiązek osobistego kierowania osobami, którymi zgodnie z art. 474 k.c. przy wykonywaniu dzieła się posługuje i za które odpowiada. Ponadto Sąd zważył, iż zastosowanie w niniejszej sprawie mają przepisy ustawy z 27 lipca 2002 roku o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. 2002. 141. 1176 ze zm.) wyłączające zastosowanie art. 637 k.c. i 638 k.c. w zw. z art. 556 - 576 k.c., a także art. 577 - 581 k.c. W oparciu o opinię biegłego w zakresie budownictwa i architektury Sąd ustalił, że stolarka okienna - choć o wymiarach określonych w specyfikacji do umowy z 27 maja 2010 roku - została zamontowana niezgodnie z zasadami sztuki budowlanej, a co za tym idzie, jest dotknięta wadą w rozumieniu art. 4 ustawy o szczególnych warunkach i sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego. Z opinii biegłego jednoznacznie wynika, że strona pozwana błędnie zwymiarowała okna, co w dalszej kolejności doprowadziło do ich wadliwego montażu, a ponadto sam montaż również został wykonany wadliwie. W rezultacie zamontowana przez stronę pozwaną stolarka okienna pogorszyła warunki techniczne, estetyczne i funkcjonalne mieszkania powoda.

Sąd Rejonowy miał na uwadze, iż wybór żądania określonego w art. 8 ust. 1 i 4 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego zależy od decyzji kupującego, natomiast sprzedawca może wykazać, że konkretne zadanie jest niemożliwe do spełnienia lub koszty jego spełnienia za zbyt wysokie. Ponadto obowiązuje domniemanie wadliwości istotnej w razie jej wykrycia w ciągu sześciu miesięcy od wydania towaru. Sąd uwzględnił także, iż powód dochował dwumiesięcznego terminu prekluzyjnego na zgłoszenie wykrytych wad. Tym samym Sąd uznał roszczenie zgłoszone w pozwie za zasadne, przyjmując, że fakt, iż powód nie zgłosił do protokołu odbioru usługi montażowej żadnych zastrzeżeń, nie pozbawia go roszczeń z art. 8 ust. 1 i 4 ustawy o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie kodeksu cywilnego.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł w punktach II i III wyroku na zasadzie art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona pozwana zaskarżając go w całości oraz zarzucając, że w toku postępowania błędnie została oceniona opinia biegłego dotycząca oceny stolarki. Zdaniem skarżącego nieprawidłowość zaskarżonego wyroku wynika z tego, iż podstawą pozwu była niezgodność towaru z umową, natomiast z opinii biegłego wynika, że okna zostały wykonane zgodnie z ofertą, a jakość stolarki została uznana przez biegłego jako dobra. Wobec powyższego strona pozwana wniosła o uchylene w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd Instancji. Jak wynika z uzasadnienia apelacji skarżący

zarzuca, iż podstawą roszczenia zgłoszonego w pozwie było twierdzenie, iż zamontowana u powoda stolarka jest niezgodna z ofertą i zamówieniem klienta. Tymczasem wszystkie dokumenty przeczą tym zarzutom. Również z opinii biegłego wynika, iż stolarka jest dobrej jakości, a okna zostały wykonane zgodnie z umową. Natomiast wykonanie dzieła w sposób niezgodny z zasadami sztuki budowlanej dotyczy wyłącznie montażu, przy czym biegły nie powołuje się na żadne przepisy, normy, wytyczne. Wszystkie dowody natomiast świadczą, że stolarka została wykonana zgodnie z umową zawartą pomiędzy stronami - zgodnie z warunkami w pełni zaakceptowanymi przez klienta. Co więcej powód podpisał protokół odbioru nie wnosząc jakichkolwiek zastrzeżeń. Strona pozwana zawnioskowała również o ponowne przesłuchanie w charakterze świadka P. M..

Powód wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja jest bezzasadna i jako taka podlegała oddaleniu.

Analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, iż Sąd Rejonowy dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych, znajdujących uzasadnienie w materiale zgromadzonym w sprawie, wobec czego Sąd Okręgowy przyjmuje je za własne. Poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia znajdują swe źródło w dowodach, które ocenione zostały zgodnie ze wszelkimi wskazaniem z art. 233 § 1 k.p.c. Brak jest jakichkolwiek podstaw do kwestionowania tych ustaleń, w tym także poczynionych w oparciu o dowód z opinii biegłego, który w sposób szczegółowy, zgodny z zasadami sztuki budowlanej dokonał oceny wykonania i montażu okien. Ocena ta została dokonana w oparciu o oględziny przedmiotu sporu, a zawarte w niej wnioski są logiczne, zgodne z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, a nadto znajdują potwierdzenie w fotografiach, które w sposób jednoznaczny wskazują na wadliwość wykonanej usługi. Z poczynionych ustaleń Sąd Rejonowy wyciągnął prawidłowe wnioski i poprawnie zinterpretował treść oraz znaczenie zastosowanych przepisów prawa materialnego. Również tę ocenę Sąd Okręgowy w pełni podziela i przyjmuje za własną.

Odnosząc się do zarzutów apelacji w pierwszej kolejności należy zauważyć, że fakt stwierdzenia przez biegłego, że zamontowana przez stronę pozwaną stolarka okienna jest dobrej jakości nie oznacza jeszcze, że nie doszło do niezgodności towaru z umową. Jak słusznie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy przepis art. 6 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2002 roku, Nr 141, poz. 1176) rozszerza pojęcie niezgodności z umową o nieprawidłowości w zamontowaniu towaru i jego uruchomieniu. Uregulowanie to bywa określane niekiedy jako tzw. „klauzula montażowa” i wiąże się z występowaniem w obrocie towarów, które dla zapewnienia im pełnej użyteczności wymagają podjęcia czynności przygotowawczych, zwykle mających na celu połączenie ich z już istniejącą infrastrukturą otoczenia, w jakim mają funkcjonować. Nieprawidłowość tych czynności to niemożność bądź utrudnienie normalnego korzystania z towaru, zgodnie z celem, dla którego został on nabyty. Okoliczności związane z nieprawidłowym montażem lub uruchomieniem towaru należy wiązać z nieprzydatnością towaru do celu zwykłego bądź wskazanego przez kupującego. Przeprowadzony przez Sąd I instancji dowód z opinii biegłego nie pozostawia żadnych wątpliwości, że nastąpiło wadliwe wymiarowanie a później także zamontowanie zamówionych przez powoda okien. Skutkuje to brakiem możliwości korzystania z towaru w sposób powszechnie przyjęty i powoduje pogorszenie warunków technicznych, estetycznych i funkcjonalnych mieszkania powoda, co jednoznacznie stwierdził biegły i co wynika z dołączonych do jego opinii zdjęć. Nie sposób zatem przyjąć, by dostarczony i zamontowany przez stronę pozwaną towar był zgody z łączącą strony umową.

Argumentem przemawiającym przeciwko zasadności powództwa nie może być też akcentowany przez stronę pozwaną fakt podpisania przez powoda specyfikacji i zaakceptowania kosztorysu. Konsumenta, a w takiej roli w niniejszej sprawie występuje powód, zamawiającego wymianę okien wraz z ich montażem nie sposób obciążyć odpowiedzialnością za wadliwe wymiarowanie przez stronę pozwaną okien, nawet w sytuacji, w której do tych wymiarów nie zgłaszał zastrzeżeń. Nie ma on bowiem specjalistycznej wiedzy, która pozwoliłaby na zweryfikowanie dokonanych pomiarów i działa w całkowitym zaufaniu do kontrahenta, który podejmuje się wykonania tej czynności. Powód nie nabył okien o określonych już wymiarach, ale zamówił usługę wymiany, która obejmowała zakup okien wraz

z ich montażem w konkretnym miejscu. Wadliwego wymiarowania okien dokonał zaś pracownik strony pozwanej i nie sposób obciążyć powoda tego konsekwencjami. Ponadto okna zostały także wadliwie zamontowane, co także skutkować musi stwierdzeniem niezgodności towaru z umową.

Sąd Okręgowy oddalił zgłoszony przez stronę pozwaną wniosek dowody o ponowne przesłuchanie świadka P. M.. Dowód z zeznań tego świadka został już przeprowadzony przed Sądem Rejonowym i brak było podstaw do jego ponawiania.

W świetle powyższego apelacja pozbawiona uzasadnionych zarzutów podlegała oddaleniu, o czym orzeczono na podstawie art. 385 k. p. c.

Ref. SSR Magdalena Żak